

Молодий Комуніст

Інтернаціоналізм
Д. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО
ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XI
№ 104 (1272).

ВІТРОК, 1 ВЕРЕСНЯ 1970 р.

Ціна 2 коп.

Півстоліття героїчної боротьби і трудових звершень

У ці дні трудящі Казахстану разом з народами всіх братніх республік країни відзначають 50-річчя Казахської Радянської Соціалістичної Республіки і Комуністичної партії Казахстану.

28 серпня в Алма-Аті відбулось урочисте засідання, присвячене знаменній даті. Святово прикрашений зал Палацу імені В. І. Леніна заповнили трудящі республіки — творці славної півстолітньої історії Радянського Казахстану. Серед присутніх — члени делегацій, які прибули на ювілейні торжества з усіх братніх союзних республік, з Москви і Ленінграда.

З доповіддю «50 років Казахської Радянської Соціалістичної Республіки і Компартії Казахстану» на засіданні виступив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП Казахстану товариш Д. А. Кунаєв.

Півстолітній ювілей Казахської республіки, який збігається в часі з п'ятдесятиріччям Комуністичної партії Казахстану, сказав, зокрема, Д. А. Кунаєв, — це велика і радісна подія не тільки для тру-

дящих нашої республіки. Радянський Казахстан — це дітище ленінської національної політики, блискуче втілення торжества дружби, братерства і взаємодопомоги всіх народів СРСР. Наші успіхи невіддільні від успіхів народів-братів. Ось чому наше свято, підкреслив доповідач, — це свято не тільки казахського народу, а й усіх народів великої Радянської країни.

Потім тепло зустрінутий присутніми з промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв.

Наприкінці своєї промови Л. І. Брежнєв оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Казахської Радянської Соціалістичної Республіки срденом Жовтневої революції. Під бурхливі, довго нестихаючі оплески він прикріпив високу нагороду до прапора Казахської РСР.

ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР надіслали привітання, в якому поздоровили трудящих Радянського Казахстану із славним ювілеем. (ТАРС).

Ювілей Казахської РСР

ВІЙСЬКОВИЙ ПАРАД І ДЕМОНСТРАЦІЯ ТРУДЯЩИХ В АЛМА-АТІ

Однією з головних подій ювілейних торжеств, присвячених п'ятдесятиріччю республіки і Комуністичної партії Казахстану, були військовий парад і демонстрація трудящих в Алма-Аті 29 серпня.

Площа імені В. І. Леніна в яскравому вбранні. Тут зібрались члени ЦК КП Казахстану, депутати Верховної Ради Казахської РСР, передовики і новатори вироб-

ництва, трудівники полів і ферм, партійні і радянські працівники, вчені, діячі мистецтва. Разом з ними — гості з союзних республік, члени делегацій Москви і Ленінграда, Збройних Сил СРСР.

На площі і прилеглих до неї вулицях чіткими прямокутниками вишикувались війська Середньоазійського військового округу.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЗДРАСТУЙ, СВЯТО ОСВІТИ!

Сьогодні ми відзначаємо День освіти. Сьогодні вулиці міст і сіл, шкільні подвір'я і класи димяться квітами. Ми зустрічаємо свято першодзвоника. З нього починається дорога радянської дитини до пізнання дивовижного світу науки і людського благородства, мужності й ніжної любові до матері-Вітчизни, до ленінської партії.

Щедрі дарунки отримують сьогодні учні. Багато приємних новин оселяється в школах. І справді. В цьому навчальному році в нашій області почало працювати 30 нових шкіл на 7632 учнівські місця. З них 19 шкіл побудовано за рахунок колгоспів і радгоспів.

Сідає за парти близько 180 тисяч учнів. З них — 20 тисяч першокласників.

В школи області прибуло понад 500 молодих вчителів.

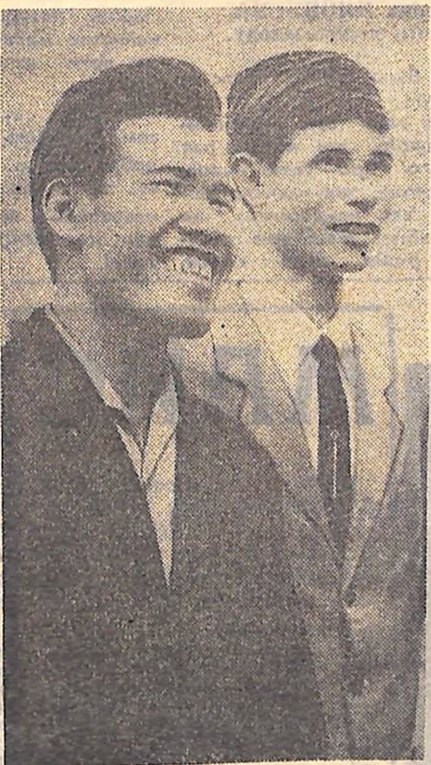
Всі другі класи перейдуть на нові програми.

Четверті класи перейдуть на предметне викладання.

У школах області додатково обладнано 204 кабінети, куплено 35 телевізорів і 60 кіноапаратів.

Які красномовні цифри! Вони — яскраве свідчення всенародної уваги до школи, навчання і виховання молоді. Усім цим ми по праву пишаємось.

Дню освіти, вчителям і учням присвячуються сьогодні матеріали, які ми вміщуємо на 2-й і 3-й сторінках.

Завтра минає 25 років з дня проголошення Демократичної Республіки В'єтнам. В ці перед'ювілейні дні в Кіровограді гостює група в'єтнамських студентів, які проходять практику на Заваллівському графітному комбінаті.

На знімку: Нгуєн Тхань Ньєн та Нгуєн Суан Люнг знайомляться з Кіровоградом.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

КОЛГОСП ІМЕНІ ПАРХОМЕНКА НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ ЗІБРАВ ЦЬОГО РОКУ 56 ТИСЯЧ ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА. НА ЖИВІХ ПРАЦЮВАЛО ОДИНАДЦЯТЬ КОМБАЙНЕРІВ, ОДИН З НИХ, ЛЕОНІД ПУХИР, НАМОЛОТИВ ОДИНАДЦЯТЬ З ПОЛОВИНОЮ ТИСЯЧ ЦЕНТНЕРІВ. ЦІ ЦИФРИ ПРИМУШУВАЛИ ЗАДУМАТИСЬ, ХОТИЛОСЯ УЯВИТИ, ЯКИЙ ВІН, ЦЕЙ ХІЛБОРОБ, ПРОСТО ПОЗНАЙОМИТИСЬ.

ТОГО дня небо над Захарівкою проірвалося холодною зливою, здавалося, єдине місце, де може бути Пухир, це власний будинок. Але його вдома не було.

Хвилини Леоніда Пухиря

— Не такий він чоловік, — сказав секретар парторганізації колгоспу О. Д. Передерієнко, — щоб марнувати зайву хвилину.

І дійсно, Леонід Пухир був біля комбайна. І не тому, що машина вийшла з ладу. Звик використовувати вільний час для того, щоб довести механізми до «найвищої кондиції», як він любить висловлюватись.

— Комбайн я готую до самого початку жнив, — розповідає Леонід, — і не вірю, щоб біля такої складної машини не було чого робити.

Його «СК-4» працює вже чотири роки. Для віку машини, маючи на увазі максимальне навантаження, це не так і мало. Але це ще не все. Крім того, що комбайн працює чітко, Леонід Пухир дає на ньому прямі прибутки колективному господарству. В чому вони?

Скажімо, будь-який механізатор колгоспу користується послугами район'єднання «Сільгосптехніка». Це — законно, для цього виділено спеціальні кошти.

Комбайнер нарахував, що на ремонт

і запасні частини, якщо користуватися послугами «Сільгосптехніки», потрібно приблизно вісімсот карбованців. Якщо ж ремонтувати його на місці, це дає колгоспу значну економію. Якщо врахувати, що машина працювала чотири сезони, цифра вже вийде солідною.

Леонід пригадує такий випадок. Під час жнив, коли повним ходом йшла косовиця, у сусіда Миколи Кулаєва «загло» барабан. Теоретично хлопець знав, що порушилась «пропускна здатність», що вся справа в «бичах барабана». Але комбайн не працював. Ставати на ре-

монт не було часу. Тоді до Леоніда: — Допоможи, друже!

Рішення було швидке і настільки раптове для молодого механізатора, що він тільки дивувався, чого воно йому не прийшло на думку. Треба було зубилом зробити насічки. І все. Час вграти, машина не простоювала.

У МЕХАНІЗАТОРІВ колгоспу імені Пархоменка стало звичкою звертатися до Пухиря за допомогою. Нікого не дивує, що навіть ветерани звертаються, коли треба відрегулювати сівалку на квадратний висів, чи виконати іншу більш-менш складну роботу. І всі знають, що Леонід це зробить просто, а буде час, то й сам стане до роботи.

Мабуть, варто знову повернутися до цифр. Вже було сказано, що Леонід намолотив своїм комбайном 11,5 тисячі центнерів зерна з загальною кількістю 56 тисяч. Це, за приблизними підрахунками, більше двох норм, які виконували інші комбайнери. Але це ще не все. На тій площі, де працював він, земля дала по 34,5 центнера зерна з гектара. Це — найвищий показник по колгоспу,

П'ЯТИРІЧКА РУКАМИ МОЛОДИХ

а можливо, і по району. В чому ж справа? Адже земля скрізь однакова, техніка у Пухиря не краща, ніж в інших, а результати — ось вони!

— Секретів немає, — пояснює Леонід Лукич. — Треба знати техніку, і не лише знати, а й любити.

Зроби по інструкції та вийди з машиною в поле, перевір на практиці її роботу, тоді й буде повна «гарантія».

Це — його кредо, і що це саме так, Леонід переконає, навівши ще один приклад. Бо це вже цього року. Пухир виконав своє громадське доручення. Як голова ревізійної комісії колгоспу, робив перевірку справ господарства і звіт. Там впорався з честю, а от на власному комбайні не перевірив гідралічного розподільвача. І що ж, машина нагадала про це. Мусив разом з помічником Миколою Олексійовичем Максютю вночі, після зміни, виправляти недороблене.

«Один з водіїв, що возив зерно від комбайна, перепинив «Волгу» голови колгоспу Степана Никифоровича Шепеля:

— Я що, гірший інших? — пішов відразу у наступ.

Голова здивовано підняв брови.

— Інші на ходу беруть зерно від Пухиря, а я, як новачок, повинен простоювати під бункером!

Для Степана Никифоровича історія ця повторювалась не вперше. Справді, Леонід Пухир в гарячу пору використовує кожну секунду, не говорячи вже про те, щоб простоювати на вивантаженні зерна. А це — економія часу, практично — на 3-4 обходи більше, ніж у його колег.

Тому і намолоти у нього найвищі, і перше місце Леонід по району тримає. І шана йому — за його труд.

В. ШАРІЯ.

Новоукраїнський район.

Ювілей Казахської РСР

(Закінчення).

...10 година ранку. Зустріті бурхливи оплесками, на трибуну піднімаються товариші Л. І. Брежнев, В. В. Гришин, Д. А. Кунєв, В. П. Мжаванадзе, Ш. Р. Рашидов, Голова Президії Верховної Ради Казахської РСР С. Б. Ниязбеков, Голова Ради Міністрів республіки Б. А. Ашимов, секретарі ЦК КП Казахстану, заступники Голови Ради Міністрів Казахської РСР, глави делегації, які прибули на торжество. Присутня делегація Збройних Сил СРСР на чолі з міністром оборони СРСР, Маршалом Радянського Союзу А. А. Гречком.

Командуючий військами Середньо-азійського військового округу генерал армії М. Г. Лященко приймає рапорт командуючого парадом і поздоровляє воїнів із славним ювілеєм Казахської РСР і Комуністичної партії республіки.

Оформлення святкового походу розповідає про зростання добробуту трудя-

щих Казахстану, про те, який великий крок вперед зробила культура всіх національностей, що населяють республіку. Яскравим і мальовничим був парад школярів і фізкультурників республіки, який органічно увійшов у демонстрацію.

Святковий похід завершують демонстранти в костюмах різних народів і національностей Радянської країни. Узятися за руки, вони скандують: «Дружба!».

У демонстрації, присвяченій півстолітньому ювілею республіки і Компартії Казахстану, взяли участь сотні тисяч трудящих Алма-Ати. Вона стала новим свідченням тісної згуртованості комуністів і всіх трудящих Казахстану навколо КПРС та її ленинського Центрального Комітету, їх готовності віддати усі сили і знання справі будівництва комунізму.

Н. КОЛЕСОВ,
І. НОВИКОВ,
спец. кор. ТАРС.

Алма-Ата.

ЗДРАСТУЙ, СВАТ

Михайло Лоско, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Кавра Маркса, розповідає про своє село колгосп.

— А це моє товариство, де працюють наші дітчата. Добра праця, домоглись високих надобів. Та воно й не ладно, адже не перший рік ферми.

Дісло, не верши. Група комсомолів, комсомолов, лоджної групи КТФ № 1 Світлана Хупина біля колгоспів працює вже третій рік. Разом з нею працювала трудовий шлях Галя Аркуша. По шість років працюють Рая Кухарська і Олена Яременко, а її сестра Люба — вже ветеран на фермі.

Поки ще в колгоспі знайомилися з цифрами, кажуть, що цифри байкають.

Можь

Першокласники Ульянів розпочинають в класі

ДО 25-РІЧЧЯ БЕЗЗАСТЕРЕЖНОЇ КАПУТУЛЯЦІЇ ЯПОНІЇ

ПРОЯГОМ багатьох років японські імперіалісти здійснювали загарбницьку політику в країнах Азії і висушували агресивні плани проти Радянського Союзу. Колишній посол в Німеччині Хірасі Осіма 18 квітня 1943 року заявив міністру закордонних справ фашистської Німеччини Ріббентропу: «Одначе незалежно, що вже 20 років всі плани японського генерального штабу розроблялися для наступу на Росію». Це було підтверджено і матеріалами Міжнародного воєнного трибуналу у справі головних японських військових злочинців.

Правлячі кола США, Англії і Франції повторювали агресивні імперіалістичні Японії на Сході, вважаючи Японію, поряд з фашистською Німеччиною, ударною силою в боротьбі проти Радянського Союзу. Цим і пояснювалася їхня політика нестримання в агресивну політику Японії.

Десять років імперіалістична Японія відмовлялася підписати пропозиції Радянським урядом договір про ненапад. І тільки

26 липня 1945 року. «Радянський Уряд, — говоривши в заяві, — вважає, що така його політика є єдиним засобом, златим наблизити настання миру, звільнити народи від подальших жертв і страждань і дати можливість японському народові вижити, від тих небезпек і зрубувань, які були пережиті Німеччиною після її відмови від беззастеречної капітуляції». Рішення Радянського уряду оголосити війну Японії зустріло повне схвалення радянського народу, всіх людей світу.

До початку воєнних дій в радянських військах налічувалося понад 1,5 мільйона чоловік, 26137 гармат і мінометів, 655 танків і самохідно-пристрільних установок, понад 3500 бойових літаків.

Задум Ставки полягав у тому, щоб силами Забайкальського, 1-го і 2-го Далекосхідних фронтів, при сприянні Тихоокеансько-

чисельністю від 50 до 400 чоловік. На цей час майже на всіх ділянках фронту японські війська склали зброю. Продовжували чинити опір лише окремі групи, але вони швидко ліквідувалися радянськими військами.

Одноразом з бойовими діями в Манчжурії радянські війська у взаємодії з Тихоокеанським флотом в період з 11 по 25 серпня провели Північно-Сахалінську наступальну операцію, а в період з 18 серпня по 1 вересня — Курільсько-Сахалінську операцію, повністю звільнивши від японських військ Південні Сахалін і Курільські острови. На Південному Сахаліні капітулювало 18 тисяч, а на Курільських островах — 3442 японських солдатів і офіцерів. В ході бойових дій на Далекому Сході ворог втратив біля 700 тисяч солдатів і офіцерів. Загальні втрати радянських військ становили біля 32 тисяч чоловік.

УВІЯНИ з імперіалістичною Японією радянські війська знову продемонстрували безмежну відданість Батьківщині, партії, показали високу бойову майстерність і виявили масовий героїзм. Понад 305 тисяч солдат, матросів, сержантів, офіцерів, генералів і адміралів було нагороджено бойовими орденами і медалями, 87 чоловік були удостоєні звання Героя Радянського Союзу.

Перемога Радянських Збройних Сил на Далекому Сході в 1945 році мала всесвітньо-історичне значення. Розгром Квантунської армії і капітуляція імперіалістичної Японії корінним чином змінили співвідношення сил у всій Східній і Південно-Східній Азії. Імперіалістична Японія втратила всі плацдарми і воєнні бази, з яких вони протягом багатьох років готували агресію проти Радянського Союзу.

СРСР виграла війну з Японією, не тільки забезпечивши радянським кордоном, але й подав велику допомогу країнам Східної Азії, котрі боролися проти японських загарбників, змінивши позитивний революційний сдвиг, виступивши проти американських, англо-американських і інших імперіалістів.

Радянський Союз звільнив Північно-Східний Китай і тим самим зрвав реакційні плани американського імперіалізму і гомінідації. Це мало величезне значення для перемоги китайської народної революції. Мао Цзедун в той час писав: «...Червоною Армією прийшла допомогти китайському народові прогнати агресорів. Такого прикладу ще не було в історії Китаю. Велика цій події неосціненний».

Радянський Союз приніс звільнення від японського гніту корейському народу. Дії Радянських Збройних Сил на Далекому Сході сприяли остаточній перемозі в'єтнамського та індонезійського народів в національно-визвольній боротьбі проти колоніального гніту.

По просторовому розмаху Манчжурської операції була найбільшою операцією Великої Вітчизняної війни. Вона розвернулася на фронті довжиною понад 4 тисячі кілометрів, глибина бойових дій доходила до 500 — 950 кілометрів.

В ході операції по розгрому Квантунської армії пліч-о-пліч з Радянською Армією билася японська Монгольська Народної Республіки, що є яскравим свідченням дальшого зміцнення бойової співдружності між СРСР і МНР.

Розгром Квантунської армії — однією з великих перемог Радянської Армії. Вирішальним фактором, що забезпечив успіх цієї операції в такі короткі строки, були міль Радянської держави і її Збройних Сил, величезна воєнна і політична підготовка солдатів і офіцерів Радянської Армії.

В. МАЦУЛЕНКО,
генерал-майор, професор,
доктор історичних наук.

Напередодні навчального року наш кореспондент побував у олександрійських школярів і розмовляв з ними.

ПЕРШЕ ІНТЕРВ'Ю (ВОНО ВИЙШЛО НАПОВНИМ) З ПЕРШОКЛАСНИЦЕЮ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 2 ВІТЧОКОВОЇ ХАРИТОНЕНКО.

Вона довірливо дивиться у вічі. І від здивування аж рот розкрила, з якого видіється велика щербина. Вона й явно заважає, бо з трудом доводиться вимовляти шпідлячі звуки.

— А вчительку ти вже свої бачила?

— Дівчинка киває головою.

— Яка вона?

— Красна, — захоплено випалює Віта.

— Віточка трохи розгубилася. І тому її виручає мама: «Чого ж ти мовчиш? Розкажи, як ти спядала екзамен».

— То ти вже читати вмієш? — не приховую свого здивування.

На дівчинку це діє явно захоплююче. І вона без запинки, правда, по складах, читає заголовок журналу, який я тримаю в руці: «Росенник».

— А рахувати вмієш?

— Так стверджено киває головою, так, що аж коси спадають на очі.

— До скількох?

— До ста.

— І писати, мабуть, вмієш?

Вона вже сміливіше бере олівця і старанно виводить:

«Віта Харитоненко».

НЕ ТІЛЬКИ З ПОРТФЕЛЕМ

АНДРІЙКО УРИЦЬКИЙ — ДРУГОКЛАСНИК.

— Ну як, Андрію, тобі хочеться йти до школи?

— Не дуже, — морщить носа хлопчик.

— Чому ж? — дивуюсь.

— Важко вчитись, — розсудливо пояснює.

— Що ж тобі так важко дається?

— Математика. Особливо довгі приклади та задачі з іском.

— А ти коли йшов до першого класу, то рахувати вмієш?

— Умів.

— А читати?

— Так. Тільки іноді забував букви «е» і «о».

— І як же ти закінчив перший клас?

— Відмінником.

— А який предмет найбільше любиш?

— Фізкультуру, — не без гордості відповів Андрійко.

РОЗМОВА З ЛАРИСОЮ ХУДЯК БУЛА БІЛЬШ КОНКРЕТНОЮ.

— В четвертому класі ми повністю переходимо на нову програму, — говорить вона.

— Що ж вважати важким? — запитую.

— Історію, природознавство, українську мову і літературу, російську мову і літературу.

„Спасибі вам, Людмила Іванівно!“

Дорога редакція газети «Молодий комунар», прошу надрукувати цей лист у вашій газеті. Хай багато людей знають про скромну жінку-вчительку Людмилу Іванівну Удовиченко, яка працює в Кіровоградській восьмичасній школі № 1.

Антоніна ЯКОВЛЄВА,
робітниця Кіровоградського молокозаводу.

Перше вересня. Початок і, як було колись, сісти за нового навчального року парти.

Семе в цей день, коли веселі, засмаглі хлопчики й дівчатка в святковому вбранні йдуть до школи, мені згадуються шкільні щасливі роки і теж хочеться одягти шкільну форму

але я ніколи не забуду любові першої вчительки Людмили Іванівни, яка й зараз тепло свого серця віддає тим малюкам, які вперше в своєму житті переступають поріг школи.

Перше слово, яке буде написане маленькими учнями, вони запам'ятають завжди...

Велике, щире спасибі вам, Людмילו Іванівно, за добре серце і теплу ласку, яку видали ми, коли я навчалася в школі. Бажаю вам щасливого навчального року!

На фото: студентка Тая Паношкіна (сестра Людмили Іванівни) разом з іншими учнями класу в перший день навчання.

В перший повоєнний рік в центрі селища індуково-практичної школи № 1, де працює Людмила Іванівна, було організовано спеціальний клас для дітей, які втратили батьків. Це була перша школа в Україні, де діти могли навчатися разом з іншими дітьми.

Василь Якович — майстер-педагог, він вміє захоплювати дітей своїми цікавими розповідями на уроках, вгамувати найнепосидливіших і збудувати тихонь, які не організовані діти, що відуть за ним у оо. гуртку художньої самодіяльності в Будинку культури. Вона — запитував Василь Яковича, немало ми з ним мандрували по селах і районах.

Молода вчителька Таїса Бутя викладає математику в Рівненській середній школі № 2 Новоукраїнського району. Її завжди тепло зустрічають на товаришівській фермі. Вечорами Таїса дає консультації учням заочної школи збо замієності в гуртку художньої самодіяльності в Будинку культури. Вона — запитував Василь Яковича, немало ми з ним мандрували по селах і районах.

На фото зліва: Таїса Бутя, вчителька математики в Рівненській середній школі № 2 Новоукраїнського району. Фото С. БРОВЧЕНКА.

Розгром мілітаристської Японії

ки 13 квітня 1941 року вона підписала договір про нейтралітет, заздалегідь не маючи наміру його виконувати. З літа 1941 до кінця 1944 року японські військово-морський флот затримав 178 радянських судів. П'ятьки в 1944 році відмічено 14 випадків порушення кордонів СРСР і 39 випадків обстрілу радянської території.

Враховуючи реальні обставини на Далекому Сході, Радянський Союз змушений був тримати на кордоні з Манчжурією 40 дивізій, авіаеротамів і дві бойові бригади протиповітряних загарбників.

Після капітуляції фашистської Німеччини і її сателітів в Європі, імперіалістична Японія з фашистським продовжувала воєнні дії на Тихому океані і Китаї. Вона відхилила спільну декларацію США, Великобританії і Китаю від 26 липня 1945 року, яка мстила вимоги беззастеречної капітуляції. Тоді уряди США і Англії звернулися до Радянського уряду з пропозицією включитися в війну проти Японії, Радянський Союз, вірний своєму союзницькому обов'язку, сходивши з рішення Ялтинської конференції, прийняв цю пропозицію.

6 і 9 серпня 1945 року американці скинули атомні бомби на японські міста Хіросіма і Нагасакі. Це був жорстокий, неслухняний акт політичної шантажу, який призвів до зрубування двох міст, загинув 142 тисяч 477 тисяч мирних жителів. Застосування атомних бомб не викликало воєнної необхідності і не привело до капітуляції Японії.

З усіх угруповань японських військ найбільш сильною вважалася Квантунська армія, зосереджена в Манчжурії. На неї імперіалістична Японія покладала великі надії по здійсненню своїх агресивних планів. Квантунська армія нараховувала біля 1200 тисяч чоловік, понад 3500 гармат, 1153 танків, по 1800 літаків. В плані воєнних дій на 1945 рік японське командування передбачало тримати цю армію в бойовій готовності на кордонах СРСР.

ОСЕРПНЯ 1945 року Радянський уряд заявив японському послу в Москві, що з наступного дня Радянський Союз буде ввійти в себе в стані війни з Японією і приєднається до капітуляції США, Англії і Китаю

ло Флоту і Амурської воєнної флотилії, оточити Квантунську армію, одночасно розчленити її на частини і знищити кожну з них окремо.

В ніч на 9 серпня радянські війська перейшли в наступ. Особливо великих успіхів добилося 6 гвардійська танкова армія Забайкальського фронту. За два дні вона пододала 300-кілометрову напівпівострів місцевість і на третій день — хребет Великого Хінгана. До 14 серпня японська Забайкальського фронту вийшли в центральні райони Північно-Східного Китаю.

На 1-у Далекосхідному фронті наступаючі війська зустріли запеклий опір японських військ в укріплених районах. Трудність наступу збільшувалася тим, що він вівся в тайзі, при повному бездобріжжі. За шість днів боїв частини і з'єднання 1-го Далекосхідного фронту прорвали укріплені райони, просуваючись на 100 кілометрів і зв'язали бої за сильний вузол опору противника — місто Муданцзян.

Вночі 9 серпня перейшли в наступ і війська 2-го Далекосхідного фронту на Сунгарійському і Жаохейському напрямках. Протягом 9 і 10 серпня при підтримці корабля Червонофлотної Амурської флотилії війська форсували ріку Амур, захопили плацдарми на протилежному його березі і в наступні дні стали розвивати удар вглиб країни. До 14 серпня війська 2-го Далекосхідного фронту просуваються на 50 — 200 кілометрів, нанесячи противнику великі втрати.

На 17 серпня війська трьох фронтів вийшли в центральні райони Північно-Східного Китаю і у взаємодії з Тихоокеанським флотом оволодали портами в Північній Кореї. В результаті Квантунська армія стала відірваною від японських військ, що діяли в інших районах Китаю, і від японських островів. Крім того, вона позбулася всіх закладів і підготовлених рубежів оборони. Щоб прискорити повний розгром японських військ в умовах поганого стану доріг, фронтам наказувалося вести в дію спеціальні сформовані рухливі і добре оснащені загони. Одночасно в найбільш крупних містах Північно-Східного Китаю, в тому числі в Мудеї, Харбіні, Гирині, Чанчуні, порту Дальїна, а також в Пекїні в період з 18 по 22 серпня стали висаджуватися повітряні десанти

СВЯТО ОСВІТИ!

ВЕЧІРНЬОЮ СТЕЖИНОЮ

Молоді доярки вирішили на честь XXIV з'їзду КПРС надати по 200-300 кілограмів молока понад зобов'язання.

На фермі пораються дівчатка. Час обіднього доїння. Сестри Ярменки працюють поруч. Дуже схожі між собою — дві чорнооке дівчатка. Схожа на них і третя, являється потім, з села, Наташка. Вона те школярка. Цього року піде до дев'ятого класу. Але відлітку (і це вже не перший рік) ходять сюди, допома-

гає дівчаткам. Можливо, через деякий час і вона увільється в склад молочної. А поки що вдома на полиці лежать новенькі підручники з географії, історії, літератури.

До речі, не тільки її підручники. Люба і Олена першого вересня теж розпочнуть навчання у вечірній середній школі. Повесні вони поздоровлять свого групокуратора з одержанням аттестата зрілості.

— А наступного року, Світлано, поздоровлятимеш нас.

О. РИТИНЧУК.
Колгосп імені Карла Маркса, с. Хмельове Маловисківського району.

А МУЛЯРОМ ЦІКАВІШЕ

Жіночий голос усе дзвеніє, дзвеніє... І кожне слово, котре зривало з репродуктора, падало в мою душу світлим краплинами якогось невимовного радісного передчуття. Радіо розповідало про муляра Василя Мороза з тресту «Кіровоградпромбуд». А ще казали, що вчинив він у Кіровоградському професійно-технічному училищі № 2.

Так вперше я почула про це училище. І вирішив будь-що стати муляром. Адже це так прекрасно: будувати, дарувати людям радість. А ще раніше про всі хитросплетіння цієї справи розповідав мені батько. Він — інженер-будівельник.

І ось я в училищі. Зустріло мене гамірно подвір'я, де такі ж, як і я, вчорашні восьмикласники, чекали вирішення своєї долі. Чи приймуть? Познайомився з кіровоградцем Борисом Трибуном. Він хоче стати муляром. Пробував його перекопати, що бути муляром цікавіше. Бо це і саїтні будинки, і різні вулиці, і цілі квартали, котрі ростуть на очах. Отак ди-

вилися і дивуєшся: адже ще зранку тут цієї сті, ні не було. Взагалі не було.

Борис сміється:
— Фанатик ти...
Сьогодні перше вересня, а я вчорашній за іменинником, і не сподівався, що на мене знайдеться стільки радішів, від яких просто-таки наморочиться голова. Я — учень ПТУ № 2. Не віряться, що починають адієнговатися мої мрії.

Тут я буду не тільки набувати улюблену професію, а й навчатися у вечірній школі. А ще в училищі є велика бібліотека, читальний та спортивний зали.

Неповітно пролетять роки навчання. Я поїду в село Ульянкове, де живуть мої батьки, товариші, друзі. Вони мене зустрічатимуть, розпитуватимуть. А я скажу з гордістю:

— Я — муляр.

Юра ШЕГОЛЬОВ,
учень профтехучилища № 2.

Першкласники Ульянівської ордену Леніна СШ № 1 імені В. І. Леніна свій перший в житті урок починають в класі, де колись навчався семикласник Володя Ульянов.

ПІОНЕРА потрібно готувати до майбутнього, щоб він увійшов в нього з багажем знань, з характером і переконаннями радянської людини. Роки перебування в піонерській організації є однією з ланок формування загальної людини.

Основна турбота школярів — навчання. Старанне ставлення до нього не тільки дає змогу піонерів набути високі знання, а й виховує розуміння свого обов'язку. Питання навчання в нашій піонерській дружині (голова ради дружини Віта Гончаров) приділяється багато уваги. Створено бойові загоны, на яких покладено перевірку виконання домашніх завдань. Шотиня на засідання ради дружини, які відбуваються часто безпосередньо в загонах, викликаються нестиглі учні, порушники дисципліни. Це дає позитивні наслідки. На іспиті навчального року з 478 піонерів не постигло тільки два.

ФОРМУВАТИ ХАРАКТЕРИ

Піонер повинен любити працю. І саме колективний труд, змагання між загонами дають можливість підчуті масовому громадянину радість від її наслідків. До Ленінського училища кожний загін отримує виготовити спеціальний макет. Це було, справді, відрядне змагання, в якому взяли участь всі піонери. Їхні роботи зараз виставлено в Ленінській кімнаті. Активну участь брали піонери і в зборі металолому, макулатури. А літню багато учнів працюють в колгоспі, допомагаючи батькам. З колгоспом імені Юліана Жвирня у нас тісні зв'язки. Зустріч з передовиком виробництва, екскурсії в бригади, на ферми допомагають дітям усвідомити важливість праці сільськогосподаря. Цього літа піонери школи допомагали проривати буряки, працювати на гоку. Учениці Тоня Соловйова та Лена Котова були відзначені преміями колгоспу.

Патріотизму і мужності наші піонери навчаються на прикладі старших товаришів, батьків. Символом відданості Батьківщині став колишній учень нашої школи Герой Радянського Союзу Петро Великий, який загинув при звільненні Криму. Ім'ям Великого названа наша піонерська дружина. Піонери школи перепи-сують з рідними тит воїнів, які загинули при звільненні нашого села, беруть участь в операції «Пошук», намагаючись встановити імена загиблих. Вже призначено до нас сина рядового Коровельського, дружина і син поїти Василенка. Зібрано матеріали про земляків, що воювали на фронтах Великої Вітчизняної війни. Стало традицією всі уроки вечора, збори дружини розпочинати покладанням вінок до братської могили.

На день піонерського свята ми вирішили провести збір дружини на тему «П'ятнадцять зібрань сестер молодих». Підготували до нього нам допоможе листування з піонерами братніх союзних республік.

Сьогоднішній піонер — завтрашний інженер, агроном, тракторист. Ми намагаємося принести йому все найкраще. Адже з того, що візьмуть діти від своїх старших товаришів, формується характер людини.

К. КОВАЛЬОВА,
старша піонервожата Злинської СШ № 1 Маловисківського району.

ГАЛИНА ЛУЦЕНКО — ВОСЬМИКЛАСНИЦЯ.
— Галино, що тебе найбільше хвилює, коли ти думаєш про восьмий клас?
— Те, як я буду сумішати навчання в музичній школі і в загальноосвітній. Адже я в цьому році кінчаю музичну. Тому як випускниця треба буде багато часу приділяти музиці. Ну й загальноосвітній теж. Бо ми перейшли на нову програму з фізики.

ВІРА СІРОТЕНКО — ДЕСЯТИКЛАСНИЦЯ.
— Віро, який у тебе настрій перед початком нового навчального року?
— Більше всього — хвилююсь. Останній рік у школі. Шкода розлучатися з однокласниками, вчителями. Десятий клас — особливий. До нього треба прийти не лише з портфелем книжок, а знати, визначити свою професію. І саме в десятому класі треба поглибити свої знання по обраній професії.

— Ти, мабуть, вже обрала собі спеціальність?
— Так?
— Ким ти хочеш стати?
— Хочу вступити до Вищої комсомольської школи при ЦК ВЛКСМ.
— А чому саме ти хочеш бути комсомольським працівником?
— Я вже два роки ось працюю у нашій 15-й школі секретарем комітету комсомолу. Подобається мені ця робота. А це ще ось недавно вчинила з спеціальної школа, яка готує комсомольські кадри.

Г. ПРОКОПЕНКО.
м. Олександрія.

Сьогодні вперше 375 юнаків та дівчат першкласників поріг Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування як студентів. Ім влаштували теплий прийом. Всі студенти та професорсько-викладацький склад з початком нового навчального року поздоровили ректора інституту Г. Р. Носова. Першокурсникам він вручив символічний ключ до країни знань. Символічний студентський квиток новачкам вручив проректор учбової частини І. Н. Москальов. Були ще поздравлення, квіти. А потім першокурсники дали клятву вірності Комуністичній партії, Ідеям вождя пролетаріату — З. І. Леніну.

На фото: студенти першого курсу Тарас Панюк (перша зліва), Тарас Кулаков (четверта зліва) та Володимир Макаренко (шостий зліва) щойно познайомилися з новими друзями студентами старших курсів Рітою Житомірською, Сергієм Коваленком та Сергієм Агеевим.

Вгорі — біля входу до інституту.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Та заїлю...
— А що?
— Та хіба він знаєє! — відмакнувся чоловік і знову хитався під капот.

А Василь Якович поставив на землю свою ногу і теж пристроївся з другого боку. Довго крутили вони з шофером то карбюратор, то магнето, поки, нарешті, мотор не чмикнув, нахнув димом і загуркотів.

— От спасибі, — сказав шофер нашому колезі і кивнув нам усім: — Сідайте вже на ті токи, де ж вас позити...

Поступово налагоджувалося життя. В школі, якою керував тоді Василь Якович, почав працювати гурток юних трактористів, своєму пристрою директор запалив молодого механіка із місцевої МТС. І він діти на тиждень приходив навчатися з гуртківцями. По весні хлопці рвалися водити трактора. Але машин було дуже мало, і директор МТС дозволяв це з великою неохотою.

— Який би мені підмогли, — казав він.
— А чим?
Виявляється, задумав директор поставити в майстерню мотора із підбитого з салони у базі німецького танка, а розмонтувати нікому, всі дуже зайняті.

Василь Якович зібрав своїх механізаторів:
— Хто хоче у експедицію?
Всі ступнули крок вперед, а тоді питають: — Куди?
В недалю з ломами і ключами в руках рушив загін у бажу. До вечора з трофейного танка залишилася тільки бронзова шарка-

лапа. Всі потрібні деталі, перетерті і змащені, лежали на траві.

3

В третьому чи четвертому класі попався вчительці хлопчина, з яким вона нічого не вадіє. Всі пишуть, а в нього пера нема, дадуть перо, а він його зламає, всі читають, а він у книжці того лютка виврав. Сам нічого не робить й іншим заважає.

Піде кінець уроку і змучена вчителька приволокла порушника до директорського кабінету.

— Опе робить з ним, що хочете.
Стоїть Вася, насунившись, не хоче надати на запитання відповідати. Заводить з ним Василь Якович бесіду і про те, і про інше, але бачить, що слова не доходять.

Кінчилися уроки, взяв директор хлопця за руку і повів по довгому коридору. Той, певно, злякався: куди це? А директор відчинив одну кімнату — там драмгуртківці розучують п'єсу в другій — юнати готують гербарій, а в третій — музиканти навчаються, буні є і нові художники, і шахісти, і радисти. Все показав директор і питає:
— А ти, Васю, нічим і не цікавишся?
І тут вперше хлопчина заговорив:
— Та я хочу радіо робити...
— Якщо дійдеш до п'ятого класу, то робитимеш, — сказав директор. — Тільки ж треба вчитися.
— А приймуть?
— Я тобі обіцяю.

Через два чи три роки в перший день занять після уроку в кабінеті директора хтось постукав. Ще хлопчина тільки переступив поріг, не встиг слова сказати, а Василь Якович звертаючись до вчительки фізики, який сидів за столом, сказав:
— Ось Васю не забудьте записати у радистів... Так?
— Так, — усмікнувся хлопець.
Ніхто з учителів не скаржився більше на його поведінку. А по закінченні школи він-таки став радистом.

4

Василь Якович знає музику і чудово грає на різних інструментах. Він і малює непогано, в усякому разі таблиці, які потрібні йому на уроки історії та суспільствознавства, він виводить сам. Знає фотографію, теслярську і слюсарну справу. Якося заїхав відліку до школи-інтернату, бачу — школярі ведуть бучову.

— А де ваш директор? — питаю.
— Аж він, — показує рукою.
У спеціальні з кельною в руках Василь Якович кладе цеглу, а старшокласники біля нього, як бджоли.

«Зрастуйте, дорогий наш учителю!» — пишуть вони збудує.

Хто в табіз прокладає дорогу, хто водить поїзди, хто оре безмежне поле, — всі вони носили в життя частку його душевного тепла...

Александр МОТОРНІЙ.
с.мт. Добровелічківка.

ПРЕЗИДЕНТ
Президенти...
...вони пішли з Тарасом на машині, не раз допізна засиджуєшся, говориш про шматки справи, про дітей, про виховання.

В перший шкільний рік в обласному центрі скликають науково-практичну конференцію учителів. Ми делегати з віддаленого району, звичайно слухали цікаві доповіді і виступи. Звучали тоді вже голоси, що відді і виступи, звичайно слухали цікаві доповіді і виступи. Звучали тоді вже голоси, що відді і виступи, звичайно слухали цікаві доповіді і виступи.

— А хто цього навчить? — із сумнівом сказав завідуючий районом, коли ми їхали у вагоні додому. — Спеціалістів таких треба. Від станції до міста треба було добиратися не один десяток кілометрів. Шофер єдиної вантажної автомашини, яка брала якийсь вантаж, підвезти нас категорично відмовився. Рухали пішки, то в кожного була чимала поща. Але що робити?

Кілометрів за три від станції. В полі, ми побачили згайову машину з вантажем. Шофер шось порожньо біля мотора, крутив корпус, витираючи рясний піт.

— Що трапилося? — запитав Василь Якович.

...кладає матеріалку в Рівненського району... як агітатор... вчительський фермі. Вечорами зриницької фермі. Вечорами зриницької фермі. Вечорами зриницької фермі. Вечорами зриницької фермі.

Спортсмени нашого комбінату успішно виступили у фіналі V міської спартакіади Кіровограда серед колективів фізкультури підприємств, що були включені до третьої групи, і виборили перше місце в командному заліку.

Це не випадково. Бо ж головним фактором у постановці спортивно-оздоровчої роботи на підприємстві є масовість. На комбінаті працює сімсот робітників. Кожен третій із них — фізкультурник. Не забуваємо ми й про підвищення майстерності. Тільки за півроку виконали або ж підвищили свій спортивний розряд 41 чоловік. І це при умові, що спартакіадні поєдинки в низовому колективі закінчилися лише з чотирьох видів спорту. До кінця року розрядників стане вдвічі більше.

Свою майстерність робітники комбінату підвищують на заняттях у дев'яти спортивних секціях. А допомагають їм у цьому 85

громадських інструкторів з спорту та спортивних суддів. Зараз у нас в розпалі комбінатівська спартакіада. Вже виявлені чемпіони з настільного теніса, кульової стрільби, шашок, шахів. Змагаються волейболісти, незабаром — старті легкоатлетів.

Найуспішніше в спартакіаді виступають спортсмени лабораторії контрольно-вимірних приладів, які не поступилися першістю в жодному з вже проведених видів спорту. Особливо треба відмітити Р. Пашкіна, О. Проценка, В. Житника, А. Новохатнього, А. Корчицького. Похвали заслужують також будівельниця Л. Лебедева, кочегар С. Попов, слюсар О. Іванов, начальник центральної лабораторії Т. Підтолковова, працівник маслоцеху С. Шаповалов та інші.

Велику допомогу в розвитку фізкультури на підприємстві раді фізкультурного колективу надають партійна та профспілкова ор-

СТАРТИ БЕЗ ПЕРЕРВ

В КОЛЕКТИВАХ ФІЗКУЛЬТУРИ

ганізації, адміністрація комбінату. Лише цього року для спортсменів за профспілкові гроші було закуплено декілька комплектів спортивної форми, десятки футбольних та волейбольних м'ячів, намети, велику кількість спортивного інвентаря. Та найбільшу допомогу надають комсомольці на чолі з секретарем А. Корчицьким, який виборив звання чемпіона комбінату з кульової стрільби. З ініціативи комсомольців на території комбінату під час суботників збудовано тир, волейбольний та баскетбольний майданчики, майданчик для гри в бадмінтон.

М. МИЦЕЛЬ,
інструктор з виробничої гімнастики олійжиркомбінату.
м. Кіровоград.

На знімку: біла свіжого номера стінгазети «Фізкультурник» завжди людно.

Фото Ю. Лівашникова.

Керівник клубу — кандидат у майстри спорту СРСР Г. ДУБІВКА.

Після перерви «Клуб 64-х клітин» продовжує свою роботу. Ми знову друкуватимемо матеріали з теорії шахів, розповідатимемо про визначних спортсменів, вміщуватимемо шахові задачі та етюди, інформуватимемо читачів про цікаві змагання з шахів.

В цьому місяці минає 70 років з дня смерті першого чемпіона світу з шахів Вільгельма Стейніца. Уродженець Праги, двадцятишестирічний Вільгельм Стейніца почав свою шахову кар'єру досить скромно.

Коли Віденський клуб виставив його кандидатуру на міжнародний турнір 1862 року в Лондоні, він з труднощами зайняв там 6-е місце. Однак з кожним роком успіхи Стейніца зростали і в 1866 році він виграє великий самостійний турнір в Берліні. Але в ті часи, ще офіційних матчів на першість світу не існувало.

І ось в 1856 році був офіційно встановлений титул чемпіона світу з шахів.

Першими претендентами на нього одночасно в усіх країнах було названо Стейніца і Цукерторта.

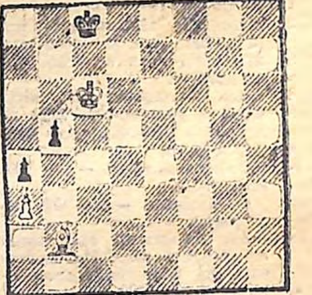
Існує п'ять основних типів евідшпіль:

- мат одинокому королю
- пішаковий евідшпіль
- туровий евідшпіль
- ферзевий евідшпіль
- слоновий і коневий евідшпіль.

УРОК № 1

Мат одинокому королю. Відомо що прохідний пішак по лінії «а» або «h», підтримуваний слонком іншого кольору, чим кінче поле по цих лініях, виграшу не дають, якщо тільки королю противника удасться зайняти це кутове поле. (Наприклад, білі Кр в6; Сс і2; чорні: Кр в8 — нічия).

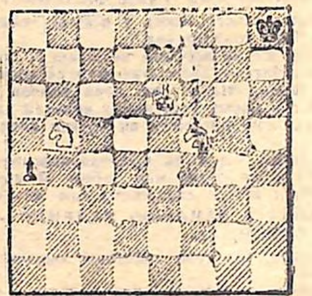
Тепер візьмемо інше положення

Якщо білі зіграють Кр в5 і Кр а4, то чорний король пропреться на поле «а8» з нічею. Білі виграють таким чином:

1. Сг6 Кр в8
2. Сс5 — Кра7 (Якщо 2... Крв8 то 3. Сс7)
3. Сс 7 Кра8 (Якщо 3... Кра6 то 4. Сс6)
4. Кра6 в4
5. а2 в3
6. в5 а2
7. Сс5 а1Ф
8. Сг1 з виграшем.

Пропонуємо читачам розв'язати таку позицію:

Білі: Крв6, Кв5 Кг5; (3 фіг.)
Чорні: Крї8; п:а4 (2 фіг.)
Білі починають і виграють.
Білі: Крв6: Сг2; п:а3
Чорні: Крв6: п:в5; а4:

Жюри «Клубу 64-х клітин» просить надсилати розв'язання шахові задачі та етюди до редакції. Імена найактивніших членів клубу будуть опубліковані в газеті і відзначені спеціальними грамотами.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 2 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Світ соціалізму. (М). 18.35 — «Ви нам писали». (К). 19.15 — Рішення липневого Пленуму ЦК КПРС — в життя. «За високу культуру землеробства». (Харків). 19.30 — Кольорове телебачення. Музичний телефільм. «Весілля Фігаро». Перша та друга серії. В перерві програма «Час». (М). 22.50 — Літні спортивні

ігри. (Італія). 23.10 — Телевісті. (К).

ЧЕТВЕР, 3 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Тележурнал «Еталон». (М). 11.45 — Художній телефільм «Княжна Мері». (М). 12.25 — Телевісті. (К). 12.35 — «Шкатулка з сюрпризом». (Кіровоград). Художній фільм. 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Я малюю світ». (М). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Бесіда лікаря. (К). 18.15 — Теленарис. (Херсон). 18.40 — Назустріч XXIV з'їзду КПРС. (К). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Міжнародні змагання з хокею на кризі газети «Советский спорт». В перервах — новини. (М). 21.45 — Українське кольорове телебачення. А. Пінчук — «Лейтенанти». Спектакль. (К). 23.20 — Телевісті. (К).

У СВІТІ ЦІКАВОГО

СКАРБ НА БЕРЕЗІ ОЗЕРА

Дослідження одного з курганів, розташованого поблизу озера на березі озера Котлабух, дало цікаві результати. Експедиція виявила в похованні трьох воїнів скарб з візантійських монет VIII—XII століть. Тринадцять монет з сплаву золота і срібла, які формою нагадують чашечки із зображеннями візантійських імператорів, лежали поряд із залізними мечами, бронзовими пряжками для одягу та іншими прикрасами. Такі монети в похованні знайдено вперше на півдні нашої країни. Можливо, цей скарб пов'язаний з воєнним походом одного з київських князів — Святослава або Ігоря проти візантійської імперії.

(РАТАУ).

ПОГОДА

Сьогодні на території області та міста Кіровограда передбачається мильна хмарність, без істотних опадів. Вітер східний, помірний. Температура повітря по області 20 — 25, по місті 22 — 24 градуси.

2 — 3 вересня — хмарна з проясненнями погода, без істотних опадів. Вітер південний, помірний. Температура повітря вночі — 10 — 15, вдень — 23 — 28 градусів.

МУЗИЧНА СКРИНЬКА

Голоси улюблених акторів, рідних і друзів, грампластинки можна записати і прослухати власникам магнітофона «ДНІПРО».

Магнітофон «Дніпро» відзначається високою якістю і чистотою запису на плівку. На ньому можна здійснювати запис від мікрофона, радіотрансляційної мережі або радіоприймача, а також перезапис грампластинок за допомогою електронпрогравача.

МАГНІТОФОН «ДНІПРО»

призначений не тільки для індивідуального користування. Він незамінний у клубах, палатах культури, у навчальних кабінетах, для самоконтролю при вивченні іноземних мов, виконанні музичних творів.

Магнітофон «Дніпро» вам пропонують магазини культуртоварів споживчої кооперації.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ДЛЯ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Друзі!

Ви можете допомогти державі в дуже важливій справі — освоєнні природних багатств нашої країни, якщо візьметесь разом із своїми товаришами за збирання ЛІКАРСЬКО-ТЕХНІЧНИХ РОСЛИН, ДИКОРΟΣЛИХ ПЛОДІВ, ЯГІД І ГРИБІВ.

ЦК ЛКСМ України, Міністерство освіти УРСР та правління Укоопспілки оголосили конкурс по збиранню лікарсько-технічних рослин, дикорослих плодів, ягід та грибів.

Заготовлену сировину здавайте у найближчі приймальні пункти споживчої кооперації, де вам за неї сплатять грошову винагороду. Крім того, будуть премійовані школи, дитячі будинки, позашкільні установи, піонерські табори та окремі піонери, школярі, вчителі, піонервожаті, які досягнуть кращих показників у конкурсі.

Кваліфіковану консультацію щодо збирання лікарських рослин, грибів та дикорослих ягід і плодів можна одержати в заготівельних конторах райспоживспілок.

БЕРІТЬ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ!

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-33, ресети відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпка, 2.